शूद्रयाजकः। तावतां न भवेद्दातुः फलं दानस्य पौर्त्तिकम्। वेदविच्चापि विप्रोऽस्य लोभात् कृत्वा प्रतिग्रहम्। विनाशं व्रजति क्षिप्रमामपात्रमिवाम्भसि। सोमविक्रयिणे विष्ठा भिषजे पूयशोणितम्। नष्टं देवलके दत्तम् अप्रतिष्ठन्तु वार्द्धुषौ। यत्तु वाणिजके दत्तं नेह नामुत्र तद्भवेत्। भस्मनीव हुतं हव्यं तथा पौनर्भवे द्विजे। इतरेषु त्वपाङ्क्त्येषु यथोद्दिष्टेष्वसाधुषु। मेदोऽसृङ्मांसमज्जास्थि वदन्त्यन्नं मनीषिणः। अपाङ्क्त्योपहता पङ्क्तिः पाव्यते यैर्द्विजोत्तमैः। तान्निबोधत कार्त्स्न्येन द्विजाग्र्यान् पङ्क्तिपावनान्। अग्र्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च। श्रोत्रियान्वयजाश्चैव विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः। त्रिणाचिकेतः पञ्चाग्निस्त्रिसुपर्णः षडङ्गवित्। ब्राह्म्यदेयात्मसन्तानो ज्येष्ठसामग एव च। वेदार्थवित् प्रवक्ता च ब्रह्मचारी सहस्रदः। शतायुश्चैव विज्ञेया ब्राह्मणाः पङ्क्तिपावनाः। पूर्वेद्युरपरेद्युर्वा श्राद्धकर्मण्युपस्थिते। निमन्त्रयेत त्र्यवरान् सम्यग्विप्रान् यथोदितान्। निमन्त्रितो द्विजः पित्र्ये नियतात्मा भवेत् सदा। न च छन्दांस्यधीयीत यस्य श्राद्धञ्च तद्भवेत्। निमन्त्रितान् हि पितर उपतिष्ठन्ति तान् द्विजान्। वायुवच्चानुगच्छन्ति तथासीनानुपासते। केतितस्तु यथान्यायं हव्यकव्ये द्विजोत्तमः। कथञ्चिदप्यतिक्रामन् पापः शूकरतां व्रजेत्। आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे वृषल्या सह मोदते। दातुर्यत् दुष्कृतं किञ्चित्तत् सर्वं प्रतिपद्यते। अक्रोधनाः शौचपराः सततं ब्रह्मचारिणः। न्यस्तशस्त्रा महाभागाः पितरः पूर्वदेवताः। यस्मादुत्पत्तिरेतेषां सर्वेषामप्यशेषतः। ये च यैरुपचर्य्याः स्युर्नियमैस्तान्निबोधत। मनोर्हैरण्यगर्भस्य ये मरीच्यादयः सुताः। तेषामृषीणां सर्वेषां पुत्त्राः पितृगणाः स्मृताः। विराट्सुताः सोमसदः साध्यानां पितरः स्मृताः। अग्निष्वात्ताश्च देवानां मारीच्या लोकविश्रुताः। दैत्यदानवयक्षाणां गन्धर्वोरगरक्षसाम्। सुपर्णकिन्नराणाञ्च स्मृता बर्हिषदोऽत्रिजाः। सोमपा नाम विप्राणां क्षत्त्रियाणां हविर्भुजः। वैश्यनामाज्यपा नाम शूद्राणान्तु सुकालिनः। सोमपास्तु कवेः पुत्त्रा हविष्मन्तोऽङ्गिरःसुताः। पुलस्त्यस्याज्यपाः पुत्त्रा वशिष्ठस्य सुकालिनः। अग्निदग्धानग्निदग्धान् काव्यान् बर्हिषदस्तथा। अग्निष्वात्तांश्च सौमांश्च विप्राणामेव निर्द्दिशेत्। यएते तु गणा मुख्याः पितॄणां परिकीर्त्तिताः। तेषामपीह विज्ञेयं पुत्त्रपौत्त्रमनन्तकम्। ऋषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवदानवाः। देवेभ्यस्तु जगत् सर्व्वं चरं स्थाण्वनुपूर्वशः। राजतैर्भाजनैरेषामथ वा राजतान्वितैः। वार्य्यपि श्रद्धया दत्तमक्षयायोपकल्पते। देवकार्य्याद्द्विजातीनां पितृकार्य्यं विशिष्यते। दैवं हि पितृकार्य्यस्य पूर्वमाप्यायनं स्मृतम्। तेषामारक्षभूतन्तु पूर्वं दैवं नियोजयेत्। रक्षांसि हि विलुम्पन्ति श्राद्धमारक्षवर्जितम्। दैवाद्यन्तं तदीहेत पित्राद्यन्तं न तद्भवेत्। पित्राद्यन्तं त्वीहमानः क्षिप्रं नश्यति सान्वयः। शुचिं देशं विविक्तञ्च गोमयेनोपलेपयेत्। दक्षिणाप्रवणञ्चैव प्रयत्नेनोपपादयेत्। अवकाशेषु चोक्षेषु नदीतीरेषु चैव हि। विविक्तेषु च तुष्यन्ति दत्तेन पितरः सदा। आसनेषूपक्लृप्तेषु बर्हिष्मत्सु पृथक् पृथक्। उपस्पृष्टोदकान् सम्यग्विप्रांस्तानुपवेशयेत्। उपवेश्य तु तान् विप्रानासनेष्वजुगुप्सितान्। गन्धमाल्यैः सुरभिभिरर्च्चयेद्देवपूर्वकम्। तेषामुदकमानीय सपवित्रांस्तिलानपि। अग्नौ कुर्य्यादनुज्ञातो ब्राह्मणो ब्राह्मणैः सह। अग्नेः सोमयमाभ्याञ्च कृत्वाप्यायनमादितः। हविर्दानेन विधिवत् पश्चात् सन्तर्पयेत् पितॄन्। अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेत्। यो ह्यग्निः स द्विजो विप्रैर्मन्त्रदर्शिभिरुच्यते। अक्रोधनान् सुप्रसादान् वदन्त्येतान् पुरातनान्। लोकस्याप्यायने युक्तान् श्राद्धदेवान् द्विजोत्तमान्। अपसव्यमग्नौ कृत्वा सर्वमावृत् परिक्रमन्। अपसव्येन हस्तेन निर्वपेदुदकं भुवि। त्रींस्तु तस्माद्धविःशेषात् पिण्डान् कृत्वा समाहितः। औदकेनैव विधिना निर्वपेद्दक्षिणामुखः। न्युप्य पिण्डांस्ततस्तांस्तु प्रयतो विधिपूर्वकम्। तेषु दर्भेषु तं हस्तं निमृज्याल्लेपभागिनाम्। आचम्योदक् परावृत्य त्रिरायम्य शनैरसून्। षड् ऋतूंश्च नमस्कुर्य्यात् पितॄनेव च मन्त्रवित्। उदकं निनयेच्छेषं शनैः पिण्डान्तिके पुनः। अवजिघ्रेच्च तान् पिण्डान् यथा न्युप्तान् समाहितः। पिण्डेभ्यस्त्वल्पिकां मात्रां समादायानुपूर्वशः। तानेव विप्रानासीनान् विधिवत् पूर्वमाशयेत्। ध्रियमाणे तु पितरि पूर्वेषामेव निर्वपेत्। विप्रवद्वापि तं श्राद्धे स्वकं पितरमाशयेत्। पिता यस्य तु वृत्तः स्याज्जीवेद्वापि पितामहः। पितुः स नाम संकीर्त्त्य कीर्त्तयेत् प्रपितामहम्। पितामहो वा तच्छ्राद्धं भुञ्जीतेत्यब्रवीन्मनुः। कामं वा समनुज्ञातः स्वयमेव समा-